

KARAKAYA'DAN SEÇME FIKRALAR

Köyün üzerindeki Karin denilen kayada arı yuvası olduğunu öğrenen Karakayalılar arıyı bozup balını almak isterler.Kaya yüksek olduğu için ne aşağıdan yukarıya,nede yukarıdan aşağıya inmek mümkün değil.Düşünürler,taşınırlar sonunda el ele tutuşarak aşağıya sarkmayı uygun bulurlar.

En yukarıdakini sağlam bir ağaca tutundururlar.Kalanı zincirleme vaziyetinde arının deliğinin önüne kadar inerler.Bu sırada tabi en yukarıdakinin eli yorulur.Aşağıdakilere bağırır.Ulan biraz durunda elimi bir tükürükleyeyim diye elini bırakır.Tabi hepsi paldır küldür aşağıya düşüp ölürler.

FIKRA:İki Karakayalı sözleşip sabah erkenden ava çıkar.Yolda birbirlerine sorarlar.Arkadaş barut aldın mı?yooo.Bende almadım.Saçma,kapsül aldın mı? Yooo.Ulan biz avı neyle yapacağız.Sen geri köye dön,ben gidedurayım der.Ormana girer.Birde bakar ki ağaçların üzeri hep güvercin dolu.Arkadaşım gelinceye kadar biraz yakalayadurayım diyerek ağaca tırmanır.Bunu gören bütün güvercinler uçar.Karakayalı durur mu,o da arkalarından uçayım derken aşağı düşer,ağzı burnu kan revan içinde kalır.Öteki arkadaşı gelir bakar ki arkadaşının ağzı burnu kan içinde.Ona kızarak sitem eder.Gidi imansız ben gelmeden güvercinleri çiğ çiğ yedin mi der.

FIKRA: Karakayalılar tuz sıkıntısı çekiyorlarmış.Akıllı geline danışalım.Arpa buğday yetişiyorda tuz niye yetişmesin derler.Geline danışırlar.Gelin uygun görüncede genişçe bir tarlaya tuz ekerler.Çimlenme zamanı geçtiği halde tarlada bir kıpırdanma görülmez.Geline durumu anlatırlar.Gelin:İki kişi silahlanıp gitsin.Tarlayı bekleyin bakalım.Mutlaka tuzu birşeyler yiyordur der.Silahlı iki Karakayalı doğruca tarlaya gelir,etrafı gözetlemeye başlarlar.Tezekleri ayaklarıyla kaldırıncı altından bir akrep çıkar.Acaba tuz buda akreptenmi çıkmadı diye akrebi yalar.Akrep o anda dilini sokar.Karakayalı gayet güvenli acıya aldırmadan:Ulan arkadaş eğer çıksaymış evdeki tuzdan çok iyi tuz olacaktı der.Bu sırada diğer bir tezeğin üzerine bir karasinek gelir konar.Karakayalı işte tuzu bitirmeyen zararlı diye tüfeğiyle nişan aldığı sırada sinek uçar ve arkadaşının alınına konar.Alnında sinek olan bir ıslıkla sineği gösterir.Karakayalı tüfeğini ateşler.Sineğin akıbeti belli değil,bizim bekçi yere yuvarlanır ve ölür.Arkadaşı gururla yanına gelir ve zararı yok bir cızdan bir bizden.Bizde olduk bir kile duzdan der.

FIKRA: Karakayalıların canı yine bal yemek ister.Ormanda çok yüksek kuru bir ağacın tepesinde arı yuvası olduğunu görürler.Çıkılması imkansız diye düşünürken içlerinden biri:Kolayı var.Birbirimizin omuzuna basa basa arının yanına varırız.En yukarıdaki balı bozar derler.Hemen planlarını uygulurlar.Arının yanına varan bir bakar ki bal koyacak kap yok.Yerdeki arkadaşına bağırır.Ulan Ali sen daha yakınsın koş evden bir çingil getir der.Yerdeki Karakayalı verilen emri yerine getirmek için hızlıca çekilince tabi hepsi paldır küldür aşağıya düşerler.

FIKRA: Karakayalının biri sıcaktan bunalmış.Bari gideyim de ırmakta bir serinleyeyim demiş.Irmağa hemen dalar.Fakat yüzme bilmediği için,ırmak bunu sürüklemeye başlar.Karakayalı avazı çıktığı kadar bağırır.''Yetişin,beni kurtarın.Ben yüzme bilmem''Oradan geçmekte olan diğer bir Karakayalı''Ne bağırıyorsun ulan.Bende yüzme bilmiyorum ama senin gibide bağırmiyorum'' demiş.

FIKRA: Karakayalının birisinin Kara Lök diye bir Devesi varmış.Tarlada biçilen ekinler harmana deve ile taşıyormuş.Karakayalı da ekini devesine yüklemiş harmana götürüyormuş.Karşısından komşusu gelmiş.Arkadaş bu sene hiç ütme yiyemedik.(Ütme,Buğdayın başak vaziyetinde ateşte ütülerek yenmesi)Diğer Karakayalı

bende yemedim der.Karakayalı arkadaşlar,öyleyse bizde devenin üzerinde üter,döküleni yeriz diyerek devenin üzerindeki ekinin sapını ateşler.Deve canı yandıkça bağırarak kaçmaya başlar.Bizimkilerde ‘‘Karakayalının Kara Lök ,aklın varsa çamura çök’’diyerek deveyi uyarırlar.

FIKRA: Karakayalının evlerinin yukarısında büyük bir kaya varmış.Bir gün bu kayanın yuvarlanıp,evlerini yıkacağını düşünüyorlarmış.Akıllı geline gidip danışmışlar.Gelinin emri üzerine,kayanın altını oyacaklar.Kayanın yuvarlanacağı yere de birkaç kişi saklanıp kaya yerinden hareket edince,saklanan kişiler ürkütecek ve kaya yön değiştirip gidecek.Böylece evleri kurtulmuş olacak.

Dediklerini aynen uygulamışlar.Kaya önüne gelen köylüleri bazlama gibi yassılıp geçmiş.Bu sefer daha kötüsü kaya evlerinin üzerine çökmüş.Tekrar gelinin huzuruna toplanmışlar.Köyde ne kadar tereyağı varsa hepsi gelecek,köydeki bütün köpeklerde toplanıp,yağ kayaya sürülecek,köpeklerde yalaya yalaya kayayı bitirecek ve bizim Karakayalılar da böylece kurtulmuş olacaklar.

Kaya öylece duruyor.Eskiören mahallesinde.Evlerin arasına geldiği şekilde duruyor.Yalnız bazı kısımları zımparalanmış gibidir.Şayet yolunuz düşerse Sümbüllü Kayayı sorarsanız size gösterirler.

KARAKAYANIN TARİHÇESİ

KARAKAYA İçel iline bağlı,Konya yolu üzerinde,Göksu ırmağının karşı kıyısında bir köydür.Köy Silifke'ye 20 km. uzaklık ta olup 11 mahalleden oluşmaktadır.On bir mahalleye ayrılmasının sebebi şudur.

Karakayalılar zamanla toplu bir yerde oturuyorlarmış.Köyü yılın birinde fareler istila etmiş.Öyle çoğalmış ki sofrada ekmek bile yiyemez olmuşlar.Bir gün başka diyarlardan iki kişi köye misafir olmuşlar.Akşam yemeğe oturunca fareler yine sofraya hücum etmişler.Bunu gören misafirler:Yahu bu ne bela,bizim oralarda kedi denilen bir yaratık var.Bu farelerin birinci düşmanı.Biz hiç fare zulmü görmedik derler.

Karakayalılar sabah durumu akıllı geline anlatırlar.Böyle böyleymiş derler.Hemen iki kişi misafirlerle yola çıkarlar.Gittikleri yerden bir tane kedi satın alarak köye dönerler.

Gerçektende kediyi gören fareler bir bir kaybolur.Bizimkilerde kedi yedi bitirdi zannederler.Kediyi satan adam şöyle demişti:Şayet fareler bitince korkmayın,ne bulursa onu yer demişti.İşte bizim Karakayalıların içlerine bir korku düşer.Çünkü fare görünmez olmuştu.Acaba sıra kendilerine mi gelmişti.Kara kara düşünmeye başlarlar.İmdada yine akıllı gelin yetişir.Akıllı gelin köylüyü başına toplar:Herkes ormandan çalı çırpı,odun ne varsa bulup getirsin.Evlerin etrafına,köyün içine yığılım.Herkes ailesini alarak uzağa kaçsın.Köyü ve evleri yakacağız.Ancak bu mahluğun elinden böyle kurtuluruz .Kedi yandıktan sonra herkes evine döner der.

Hemen gelinin dediği yapılır.Köylüler ayrı ayrı yerlere dağılırlar.Yalnız iki kişi ateşleyici olarak kalır.Onlarda köyü ateşe verip kaçarlar.Köy tamamen yanıp kül olur.İki kişiyi tekrar kedinin ölüp ölmediğini öğrenmek için köye yollarlar.Saklana saklana gelenler birde ne görsünler;O mahluk köpeğin yemediği kayanın güzel bir yerine çıkmış,elleriyle bıyıklarını oynayıp duruyormuş.Bizim elçiler kediyi görünmeden geri kaçıp durumu şöyle anlatmışlar:’’Vallahi köy tamamen yanıp kül olmuş,fakat o hayvan kayanın balkonuna yatmış,bütün fareleri bitirdim.Eğer bir taneniz elime geçerse yemezsem,bu bıyıklar bilmem neremde bitsin diyor demişler.

İşte Karakaya'nın 11 mahalleye ayrılması bir kedinin yüzünden olmuştur.

FIKRA: Karakayalının su içtiği bir kuyuları varmış.Kuyudan kim su içerse içsin hemen aklını oynatıyormuş.Bu olay ta İstanbul'a Padişaha kadar gitmiş.Padişah bir doktorla yanın bir

hizmetçi olarak suyu bulmasını ve kuyuyu kapatmasını söylemiş.Günlerce yol aldıktan sonra yolda gelirken,her sudan içmek suretiyle bu kuyunun başına gelmişler.Buraya kadar hizmetçi doktor ne söylerse yapıyormuş.Yine kuyudan suyu içmiş,bir tasta doktor isteyince ‘‘Kibirin mi kırılır,attan inde kendin iç’’deyince doktor tamam aradığımız su bu olsa gerek diyerek kuyuyu ilaçla batırmış.

Bundan sonra Karakayalılar bir daha dağılmışlar bir kısmı Osmaniye İline bağlı Kadirli İlçesinin Karatepe Köyüne yerleşmişler.Bu fıkralar orada da aynen anlatılmaktadır.

FIKRA: Karakayalıların başına ne geldiyse hep o köyün üzerindeki kayadan gelmiştir.Şimdilerde kolan kaya denen kaya da onlardan biridir.

Kolan kaya çok büyük bir kaya.Uzunluğu iki bin metreyi bulur.Bu kayadan da kurtulmak isterler.Akıllı geline danışırılar.Herkes onar,yirmişer kulaç kolan dokuyacak,bu kolanlar uç uca ulanıp,kaya tam alınından etrafta bulunan çamlara bağlanacak.Emri aynen uygularlar ve koca dağı kolanla iki çam ağacına bağlarlar.O zamandan beri adı kolan kaya olarak anılmaktadır.

FIKRA: Karakayalı mertek yapmak istemiş.Kayanın tam kenarında düzgün bir ağaç olduğunu görmüş.Ağaç çok güzel,fakat kesince aşağıya düşecek.Düşünmüş taşınmış aklına şöyle bir plan gelmiş.Ağacı eşeğe bağlar,kesmeye başlayınca da eşeğe deh derim,eşek asılınca da ağacı çıkarırım der.

Aynen düşündüğü gibi yapar.Ağacı kesmeye başlar.Devrilmesi yaklaşınca eşeğe bağırır amma iş işten geçmiştir.Eşeğin nalları havada kavis çizerken:Aman Allah’ım gözünü sakın benim eşeğin ayağından der.

FIKRA: Karakayalıların ortak kullandığı büyükçe bir su küpü varmış.Susuz kalan bir dana su içmek için küpün içine kafasını sokmuş ve çıkaramamış.Köylüler toplanmışlar bir türlü dananın başını çıkaramamışlar.Akıllı geline danışmışlar.Akıllı gelin hemen olay yerine gelmiş,durumu incelemiş.Ulan ne salak şeylersiniz siz.Onun kolayını bulamadınız mı.Kesin dananın başını kurtarın demiş.

Hemen emri yerine getirmişler.Tabii dananın başı içeri,gövdesi dışarı düşmüş.Tekrar geline koşmuşlar.Gelin azarlamış ve ulan beceriksizler,ondan kolay ne var.Kırın küpü,kurtarın başı der.

FIKRA: Karakayalılar bir gün topluca Silifke’ye gelirler.Biraz alışveriş yapmak üzere çarşıya dağılırlar.Mevsim yaz olduğu içinde fazla dolaşamazlar.Şimdiki merkez camisinin yanında buluşacaklardır.Ayakkabıcılarda buralardadırlar.Karakayalının birisi güzel bir kırmızı edik alır,eskisini de heyebesine koyar.Caminin önünde arkadaşlarını bekler.Her gelen Karakayalı ettiği görür,gider birde o alır derken hepsi ediklenir.

Köye gitme zamanı gelmiştir.Artık yola düşerler.Çamdüzünden ileride Seyit Ahmet denilen bir yer var.O zaman yaya yolu oradan geçiyor.Oraya gelirler.Koyu gölgeli bir çamin gölgesine taban tabana vererek yatırlar,uyuyakalırlar.Bir müddet sonra içlerinden biri uyanır,oturumuna gelir.Birde ne görsün ayaklar karışmış.Çünkü hepsinin edikleri kırmızı.Başlar bağırmaya,ağlamaya.Arkadaşları da uyanır.Onlarda başlarlar ağlamaya.Allah’ım bize yardım et,ayaklarımız karıştı,köyümüz uzak,biz nasıl gideriz.O sırada uzaktan bir zaptiye çıkagelir.Nedir ulan derdiniz,ne bağırıp duruyorsunuz diyerek kırbaçla aralarına girer.Kırbacı yiyen kaçıp kurtulur.İleride kargı dönmesi denilen yerde buluşurlar.Allah bize hızırı gönderdi de ayaklarımızı bulduk.Yoksa halimiz duman olmuştu derler.

FIKRA: Karakaya göksu vadisinde olduğu için devamlı sis eksik olmaz.İşte böyle sisin ırmağın üzerine çöktüğünü gören Karakayalılar denizin taşıdığı sanırlar.Böyle boş durmakla olmaz.Bu deniz bir gün köyü de basar.Şimdiden Karın kayasının üzerine büyükçe bir gemi yapalım.Şayet deniz buralara kadar gelirse gemiye dolar kurtuluruz derler.Akıllarını beğenirler.Büyükçe bir gemi yaparlar.Geminin çabuk denize dalması için fazlasını boşluğa,kalan kısmını da kolanlarla sıkıca bir çama bağlarlar.

Yine bir sis zamanı Çamdüzünden köye doğru sis süzülerek gelmektedir.Gören Karakayalılar bağıarak gemiye dolarlar.Sis çabuk gelmiş olacak ki hepsi gemiye binemez.Kaya sisten görünmez olunca kaptanlık yapan köylü kolanı keser.Zaten uçurumda olan gemi paldır küldür aşağı yuvarlanır.Tabii hepsi ölür.Ancak gemiye yetişemiyenler kalır.İşte şimdiki Karakayalılar onlardan türemiştir.

FIKRA: Kayayı ürküten Karakayalının birisinin kafasının olmadığını gören köylüler telaşa kapılmışlar.Acaba bu adamın kafası varmıydı?,yokmuydu?En iyisini karısı bilir deyip karısını çağırıp sormuşlar.Ebe kocayın kafası dün varmıydı?,diye sormuşlar.Karısı şöyle bir etrafına bakmış,bakmış,bakmış... vallahi iyice bilemiyorum amma sabahleyin çorba içerken sakalı cöm cöm ederdi demiş.

FIKRA: Karakayalının biri ırmağa düşer kaybolur.Köylüler günlerce ararlarsa da bir türlü ölüsünü bulamazlar.Akıllı geline durumu anlatırlar.Gelin nereleri aradınız diye sorunca,taa denize kadar her tarafı aradık bulamadık derler.

Gelin hiddetlenir.Ulan sizde hiç akıl yok mu?,bu herif bayağı aksiydi,kesin kez yukarı gitmiştir.Muta kadar arayın demiş.